

AUTE de 23 d'octubre de 2003

Embargament preventiu: improcedència

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- A instància del Sr. Joan O.T. de "FUSTERIA FIDAN", la Batllia va decretar l'embargament preventiu del Sr. Jean Noël A.P. en un Aute de 20 de març de 2000 dictat en les actuacions 045-5/2000, contra el qual Aute el Sr. Jean Noël A.P. va formular oposició.

II.- L'11 de març de 2003 l'Hble. Batlle, actuant en tribunal unipersonal, va dictar un nou aute en que va decidir:

"Desestimar en tots els seus termes la demanda d'oposició a l'embargament formulat pel Sr. Jean Noël P. contra l'Aute de 20 de març de 2000, amb imposició de les costes a la part promotora de l'incident".

III.- Disconforme el Sr. Jean Noël A.P. amb la resolució anterior, va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat substanciat d'acord amb la Llei.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- La petició del Sr. Joan O.T. de "FUSTERIA FIDAN", que es decretes l'embargament preventiu del Sr. Jean Noël A.P. per una lletra de canvi de 28.676.832,-Pts, no complia els requisits que exigeix el Decret de l'1 de maig de 1922 per tal que es pogués disposar aquesta mesura precautòria; raó per la qual no s'havia d'acordar i ara s'hauran de revocar tant aquell Aute de 20 de març de 2000 en que es va decretar, com l'aquí apel·lat d'11 de març de 2003 que ha desestimat l'oposició que contra l'anterior havia formulat l'embargat. En efecte:

El decret ja esmentat exigeix per tal que el Batlle pugui decretar l'embargament preventiu, que la persona contra la qual s'hagi d'acordar "no tingui béns immobles coneguts o establiment suficient per respondre de la quantitat reclamada, o que hi pugui haver perill de desaparició dels seus béns en perjudici dels creditors".

La sol·licitud formulada per l'agent no complia aquests requisits ja que:

a) reconeixia que "la part demandada (de la qual es sol·licita l'embargament preventiu)" tenia "els béns coneguts següents":

- "2 pisos en propietat en l'edifici EL QUEROL, situat a EL TARTER, Canillo. Un d'aquests pisos és el domicili del demandat, situat en el segon pis, setena porta."

- "el demandat posseeix, a coneixença de l'agent, els següents vehicles: un Subaru i un Ford Escord."

- "El demandat posseeix comptes corrents a les Entitats bancàries Crèdit Andorrà, Banca Privada d'Andorra, Banca Mora, i a la Poste."

- "Posseeix en la seva propietat varis blocs d'edificis en la regió du Gers, al costat de Toulouse, França."

- Des del 5 de novembre de 1998 tenia inscrit al seu nom al Registre de Comerç i indústria del Govern, amb el núm. 914581R, el nom comercial "GESTIÓ, ORGANITZACIÓ, OBRES- G.2.O." per a l'exercici d'activitats de Gestió, Organització, Coordinació o Administració d'obres d'edificació" (document núm. 9 de la demanda al foli 17); i un mes després de sol·licitar l'embarg l'agent deia que "el demandat es troba realitzant negocis fora d'Andorra, d'importants quantitats de centenars de milions de pessetes",... (folis 142)

I,

b) en cap lloc de la seva sol·licitud l'agent manifestava que pogués existir perill que el demandat fes desaparèixer sos béns en perjudici dels creditors ni hi havia cap signe que ho pogués fer presumir o preveure.

Aquests antecedents de la part del demandat no permetien acordar l'embarg preventiu en no donar-se els requisits exigits pel Decret per la banda del demandat.

Tampoc ho permetia el "títol" que presentava el demandant, a pesar que era una lletra de canvi acceptada de la qual, però, no se'n desprenia l'aparença del bon dret necessari ("fumus boni iuris") per acordar, al seu empara, aquesta mesura precautòria. En efecte:

a) la lletra apareixia lliurada el 28 de febrer del 2000 per vèncer el dia següent 29 de febrer de 2000; cosa no il·legal però si

molt estranya; i tant més estranya si es té en compte:

- b) que la petició d'embarg deia que el demandat havia acceptat aquella lletra en una reunió el 25 de gener del 2000 (foli 13 paràgraf 2n) ço que voldria dir que no era certa la data del lliurament que hi figurava (el 28 de febrer de 2000); i com que la sol·licitud d'embarg deia també que *"aquesta canvia signada pel Sr. Jean Noël P. i acceptada amb la menció de G20 com a prova d'acceptació, va ser guardada per l'agent des de finals de desembre..."* resultava palès que tampoc era certa la data que es deia de l'acceptació el 25 de gener en ser aquesta data posterior. EL mes de desembre de 1999 no es podia guardar una lletra acceptada el 25 de gener del 2000.

Aquestes irregularitats que ja constaven en la sol·licitud d'embarg i que afectaven el mateix títol amb el qual es sol·licitava, no permetien tampoc despatxar-lo, i menys quan s'havia de tenir també en compte que qui demanava l'embarg a redós d'aquell títol irregular no era pas un tercer aliè a les relacions de lliurador i lliurat, sinó que era el mateix lliurador (el Sr. Joan O.T.) qui tenia greus diferències econòmiques amb el lliurat (el Sr. Jean Noël P.) amb motiu dels treballs de fusteria efectuats per aquell a l'illa "La Reunió" en el complex hotelier anomenat "Hotel les Villas du Lagon" situat a l'Hermitatge "Saint-Giles-Bains" de la comuna de Saint Paul; treballs d'un valor de més de NORANTA MILIONS DE PESSETES (90.000.000,-Pts) a l'acabament dels quals amb total discòrdia es feien retrets i reclamacions mútuament i recíproca tal com constava als documents núms. 44 i 46 presentats per l'agent amb la seva sol·licitud d'embarg (folis 54 al 57 de les actuacions). Aquestes discordances entre lliurador i lliurat per raó del negoci causal subjacent que havia originat la creació de la lletra condicionaven la seva executivitat la qual no es podia considerar amb independència d'aquella relació causal complexa. De manera que aquella estranya lletra de canvi no podia ésser tinguda com un títol executiu abstracta ni era idoni per donar fonament a un embargament preventiu, contràriament a allò que va creure la resolució apel·lada.

Així, doncs, les diferències econòmiques que enfronten les parts hauran de ser dirimides en el judici declaratiu corresponent, sense que la mesura precautòria aquí acordada a redós d'aquella lletra sense haver tingut en compte la relació causal a què obeí la seva creació ni la seva possible ineffectivitat, pugui ser mantinguda.

Escaurà per tant aixecar l'embargament preventiu, amb la consegüent invalidació dels Autes de 20 de març de 2000 i d'11 de març de 2003.

II.- L'estimació del recurs comportarà la imposició de les costes de la la instància al sol·licitant de l'embarg, sense que s'hagi de fer pronunciament de les de l'apel·lació.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar aquest recurs d'apel·lació; revocar l'Aute apel·lat i anul·lar també el de 20 de març de 2000 que va decretar l'embarg preventiu. Imposar les costes de la primera instància d'aquest incident al Sr. Joan O.T. incloent-hi honoraris d'advocat i procurador del Sr. Jean Noël P; i no fer declaració de les costes d'aquest recurs d'apel·lació.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-